

§§ 2 og 3 omhandle nærmere Maaden, hvorpaa Maskiner bør være opstillede og afgrændsede for saavidt muligt at undgaa Ulykkestilsfælde. Jeg skal henlede Opmærksomheden paa § 3, hvor det anføres, at Rummet mellem Maskinerne skal have en vis Størrelse og, forsaavidt Tilsynet paahvder det, skulle Forandringer kunne foretages ved de nu bestaaende Anlæg. Saaledes som Bestemmelsen er fremsat her i Lovforslaget, synes den at være vel streng og let at kunne føre til Vilkaarlighed. For det Første burde sikkert Ministeriet have en Stemme med under saadanne Omstændigheder, og for det Andet burde der i alt Fald gives Udsigt til en vis Udsættelse, inden saadanne som fornødvendte betegnede Foranstaltninger bliver iværksatte, da deres Foretagelse ellers kunde thyge meget haardt. § 4 indeholder visse Aldersbestemmelser, og naar det der er anført, at Børn under 10 Aar ikke maa benyttes til Arbeider ved Landbrugsmaskiner, og Børn under 14 Aar ikke maa benyttes til Pasning af Maskiner, hvis Betjening udcræver særlig Forsigtighed, maa jo vistnok Alle finde dette fuldkommen i sin Orden. Derimod forekommer det mig noget tvivlsomt, om den næste Bestemmelse om, at Pasning af Dampkøbler o. s. v. kun maa udøves af Folk, der ere over 18 Aar, er ligesaa heldig; det er en Bestemmelse, som maasse kunde være til Skade i forskjellige Retninger, idet der maa bemærkes, at naar unge Mennesker efter Konfirmationsalderen komme i Lære i Fabrikker og skulle oplæres til Arbeide, hvorved Maskiner anvendes, kan det vise sig nødvendigt, at de ogsaa i en yngre Alder end 18 Aar kunne komme til at deltage i forskjellige af de omtalte Arbeider. De øvrige Paragrafer i dette Ufsnit skal jeg ikke opholde mig ved. Det andet Ufsnit er af særdeles megen Betydning med Hensyn til Tilsynet, idet alle Fabrikker og Værksteder, der drives fabriksmæssigt, samt alle Maskiner, der drives med Dampkraft, skulle underkastes Tilsyn af to Fabrikinspektører, der understøttes af en Del Assistentter, og endvidere saa vel Tilsynet med Dampmaskiner efter Loven af 24de Marts 1875 som Tilsynet med Børns og unge Menneskers Arbeide i Fabrikker efter Loven af 23de Mai 1873 skulle overgaa til disse Inspektører. Den hele Foranstaltning synes at være særdeles hensigtsmæssig og at love et kraftigere, maasse ogsaa et mere jagtyndigt Tilsyn, end der hidtil har fundet Sted ved Dampmaskiner paa Landet. Det er dog selvfølgeligt, at Personer, der i en Række af Aar have været benyttede som Tilsynsførende med Dampmaskiner paa Landjorden og have

udført deres Hverv fuldstændig tilfredsstillende, ikke burde være udelukkede fra at komme ind blandt de Assistentter, som her tales om. Med Hensyn til det sidste Ufsnit skal jeg blot pege paa § 16, som indeholder Bestemmelser om Straf og Erstatning for Brugere eller Giere af Maskiner. Den Maade, hvorpaa denne Paragraf er affattet, synes at være strengere end maasse nødvendigt for at naae Lovforslagets egentlige Niemed. Jeg skal dog ikke udtale mig om denne Sag, der ligger en Del udenfor, hvad jeg anser mig selv for kompetent til at behandle nærmere, men jeg skal blot henlede det eventuelle Udvalgs Opmærksomhed paa disse Bestemmelser. Med disse saa Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale, at dette Lovforslag bliver gjort til Gjenstand for Thingets videre Opmærksomhed, eventuelt i et Udvalg. Det er et Lovforslag, som er rettet mod et Forhold, som efter den foreliggende Betænkning maa betragtes som et Samfundsonde, et Lovforslag, der er af ikke ringe Betydning for Samfundet og ikke mindst for Befolkningen paa Landet, hvor det forholdsvis største Antal af saadanne Begemsbestadigelser synes at finde Sted. Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget.

Tvede: Jeg kan i det Hele slutte mig til, hvad den ærede foregaaende Taler har udtalt om at anbefale dette Lovforslag til Gjennemførelse. Jeg skal ikke opholde mig ved de enkelte Paragrafer, da jeg antager, at de blive undergivne et Udvalgs Overveielse og saaledes senere ville komme til Forhandling. Der er ganske vist nogle Ændringer, som jeg tror ville være hensigtsmæssige i enkelte Paragrafer, men i det Hele forekommer det mig, at Lovforslaget er baade nødvendigt og særdeles nyttigt. Det sigter til at værne Arbeiderne imod at blive bestadigede ved Maskiner, og det er en grumme nærliggende Følge af denne Hensigt, forekommer det mig, at det ogsaa foreslaas, at der gives Arbejdere, som komme til Fortræd ved Maskiner, en Erstatning for den Skade, de lide derved. Det er en Bestemmelse, som saa vidt jeg veed, er gennemført i adskillige andre Lande; og det vil vistnok være paa sin Plads samtidig med, at man bestræber sig for at forhindre Ulykkestilsfælde, at man saa tillige, dersom det er muligt, gaar ind paa, at der kan ydes en Erstatning til de Personer, som altsaa uagtet al anvendt Forsigtighed dog kunde komme til Fortræd ved Maskiner. Jeg vilde i Forbindelse hermed gjerne gjøre nogle Bemærkninger om et Forhold, som maasse jeg ved det ikke — forterer under et andet Ministerium end det, der har forelagt dette